

אני עצוב היום על הליכתה של אמא, אבל במודעות והודיה לעובדה שזכתה להגיע מסופקת ומפוייסת לשיבה טובה, רבת שנים, רבת מעשים, רבת נכדים ונינים. חיים ארוכים וטובים, שלמים ומשמעותיים

אין סמליות גדולה מזו שהיום אנחנו מלווים את אמא בחג החנוכה. אמא שפעה אור חיובי, אמא הייתה אופטימית ללא תקנה וראתה בכל דבר את הטוב שבו. גם במצבי קושי מצאה את האור והגבירה אותו. ידעה להתלהב באמת ומכל הלב מדברים קטנים וגדולים בקיבוץ ובמשפחה.

בפי רוב בני ובנות המשפחה כונתה "סבתא שרה" כמושג בפני עצמו. והייתה לה יכולת מופלאה להתייחס לכל נכד ולכל נין בהתמקדות מלאה ובהקשבה רבה, כך שכל אחד מהם הרגיש באותו רגע כאילו הוא האהוב ביותר. למרות שידעה בדיוק מה היא רוצה ואיך הכל צריך להיות- קיבלה כל אחד מאתנו כפי שהוא. גם אותי, הבן הצעיר, קיבלה במלוא מובן המילה ותמכה בי גם כשהבחירות שלי לא תאמו את תפיסת עולמה.

אמא היתה מנחה לחיים: גם בעצותיה הטובות, וגם בליבה החם הפתוח לכל אדם. היא יצרה קשרים מיוחדים עם אנשים, צעירים ומבוגרים כאחד והשפיעה עליהם לא באמצעות כריזמה ציבורית שופעת אלא באמצעות אישיותה. היא היתה מנחה לחיים בהנחייה שקטה, דקה מן הדק, תמיד תוך הרבה כבוד לאחר ולעצמה. תמיד בצורה ברורה וישרה. ששמה דברים על השולחן, ומביאה את עצמה לשיח בדיוק כפי שהיא.

אמא ביקשה שנחוגג לה את יום הולדתה ה-94 בראש חודש כסליו. לקראת המסיבה אספנו מבני המשפחה מה קיבל כל אחד מאמא ומה היה רוצה לתת לה. יש בכך סמליות גדולה לדרך חייה של אמא: הנתנה והקבלה. למדנו מאמא את הסוד של שניהם.

הנתנה היא יחסית פשוטה: אדם יכול לתת רק ממה שיש לו עודף ממנו. קבלה דורשת לקבל בראש ובראשונה את החוסר, את חוסר השלמות שבך ולוותר על אגו. אמא הייתה אמנית של השילוב בין שניהם. אמנית ביחסים בין אנשים הדורשים ראייה של שני הצדדים. שילוב הדברים החשובים לה עם הדברים החשובים לאחר. נתנה וקבלה במקביל.

לפני 13 שנים הלך מאתנו אבא- סבא חיים. וזמן קצר לאחר מכן נפרדנו מאסף - שחסר לנו כמו תמיד גם היום. על אף האובדן אמא קמה והתחזקה. והמשיכה להנהיג את המשפחה, כששלוס בית היה תמיד בראש מעייניה.

למשפחה הענקית הזאת שאבא ואמא הקימו אני רוצה להודות על התמיכה העצומה באמא ואחד בשני.

אנחנו רוצים להודות לאשא המטפלת על מסירות אין קץ וטיפול עדין ומתחשב באמא. אנחנו יודעים כמה קשה לך עכשיו ואנחנו תומכים בך.

אנחנו רוצים להודות גם לכל האנשים שהיו בחייה של אמא והשפיעו אליה מטובם. לחברים שמתוקף תפקידם דאגו לצרכיה של אמא מכל הלב, ולחברי סעד מהשורה, שעשו חסד של אמת עוד בחייה. אנחנו לא נמנה אותם מפאת היותם רבים וצנועים אבל לכל אחד ואחת מכם יש לאמא ולנו מקום של הכרת תודה ענקית.

אנחנו נפרדים היום מאמא כמשפחה וממשיכים את דרכה.